

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere... Reclame 2 lei noi linia. Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Bucurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc în strânsătate: La D-nul Haasenstein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10. A. Oettel în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Moser în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Loh în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lamb & Comp. în Pesta și Hoes-Laffie-Bullier & Comp. în Paris. Scrierile nefrancoate nu se primesc. Articolele nepublicate se vor arde. Un număr în Districte 15 bani.

Table with multiple columns: Cursul de București, 16 Iulie; Canal de Viena, 27 Iulie; Canal de Berlin, 27 Iulie; PLECAREA TRENURILOR; București-Suceava; Suceava-București; București-Verciorova; Verciorova-București; București-Giurgiu; Giurgiu-București; Giurgiu-Haerlesol; Haerlesol-București; Galați-Barboși; Barboși-Galați; Barboși-Galați.

SCIRI TELEGRAFICE

FOILE STRAINE

Londra, 24 Iulie. 'Oficial Reuter' comunică din Erzerum știrea, că după ce au făcut recunoaștere... Constantinopol, 23 Iulie. După informații pozitive, drapelul profetului se va desfășura cât mai curând... Paris, 23 Iulie. După 'Agenția Havas' Aarifi Pașa a sfârșit pe Sultanaul de a trimite pe Namyk Pașa cu misiune pacifică în lagărul Țarului... Londra, 24 Iulie. Guvernul a luat măsuri ca încă două vase de transport 'Simon' și 'Himalaya', să fie gata de plecare... 'Standard', și 'Daily Telegraph', mustră guvernul pentru că nu a răspuns erii cu destulă sinceritate... 'Daily Telegraph', zice că Galipoli este un punct, care trebuie să fie ocupat de către trupele englezești... 'Times', și 'Daily News', combat orice amestec precipitat în afacerile orientale.

La înălțimile de la Andria s'a concentrat un detașament mai mare spre a veni întru ajutor trupelor din Terek. Viena, 23 Iulie. În cercurile de aici, ce stau în relații cu ambasada rusească, se asigură că Țarul va călători în cursul verii la o baie din Germania și cu această ocaziune va avea o întrevedere cu împăratul Wilhelm și poate și cu împăratul nostru... Pera, 24 Iulie. Un escadron de genandarmi și două batalioane de nizami au avut la Jaila o ciocnire cu patru batalioane și un regiment de cavalerie... Șumla, 26 Iulie. Rușii din Dobrogea năvălesc în mase dese spre apus, cu scopul aparținând opera unirea lor cu armata care a trecut Dunărea la Sighet. Turcii operează mișcări strategice împrejurul Rasgradului. Adrianopol, 26 Iulie. Corpul lui Saleiman-Pașa a înaintat în direcția Șipei. Paris, 27 Iulie. 'Memorialul diplomatic', crede că Sultanaul, nu numai că nu conștientă să trateze cu Țarul, dar este decis să desfășure stindardul profetului dacă Rușii vor ocupa Adrianopol. Constantinopol, 27 Iulie. Guvernul otoman este cu totul contra ideii ca Englitera să ocupe Galipoli, afară numai dacă va declara și ea războiul Rusiei. Varna, 20 Iulie. Trupele lui Mukhtar Pașa ocupă poziții în Ardost, Halafoglu și Wisinkew. Soldații turcești desertază în număr mare. În săptămâna trecută 500 desertori au fost dezarmați și înapoiați peste granițe. În Batum se imbarcă trupe spre a fi transportate la Varna. Cetinle, 22 Iulie. Eri după amiază-zii Montenegroii au luat un al doilea fort al Nicsicului făcând prizonieri 30 nizami, un maior și doi căpitani. În fort s'au găsit mari cantități de proviant și munițiuni.

Este de temut ca Rușii să nu taie comunicația corpului ce ocupă acest oraș. Serviciul de la 28 Iulie, 9 ore dimineața — Londra, 27 Iulie. Coirasantul vas 'Ariacourt' și-a întins pânzele pentru a se duce la Bizica. Se zoresc societățile de ajutor internaționale d'a trimite nu numai egal de ambulanțe la armatele rusești și turcești, precum și ajutoare speciale pentru răniți muntenegreni. Consuli din Salonic și Cavala telegrafiază, că se tem de măceluri cari, după ei, par neînălțărabile. Ei cer să se trimită îndată forțe îndestulătoare pentru a protege pe creștini. Șumla, 26 Iulie. Rușii din Dobrogea năvălesc în mase dese spre apus, cu scopul aparținând opera unirea lor cu armata care a trecut Dunărea la Sighet. El se oporie asemenea de Silistra cu forțe însemnate. Turcii operează mișcări strategice împrejurul Rasgradului. Adrianopol, 26 Iulie. Corpul lui Saleiman-Pașa a înaintat în direcția Șipei. Paris, 27 Iulie. 'Memorialul diplomatic', crede că Sultanaul, nu numai că nu conștientă să trateze cu Țarul, dar este decis să desfășure stindardul profetului dacă Rușii vor ocupa Adrianopol. Constantinopol, 27 Iulie. Guvernul otoman este cu totul contra ideii ca Englitera să ocupe Galipoli, afară numai dacă va declara și ea războiul Rusiei.

nitatea și sârăcia erău două părți slabe ale acestei clase, odinioară superbă și puternică. Iată două arme din care revoluționarii (stăpâni pe guvern) au scint să se serve în mod admirabil pentru a distruge clasa de sus prin înșel și er. Multe din vechile familii sunt ruinate. Noblețea fără bani, nu mai însemnează nimic în secolul nostru pozitiv. Iată dar în clasa cea mai înaltă a societății române, o sumă de Esai gata a-și vinde dreptul de primii născuți pentru o străchină de linte, adică pentru o funcțiune. Să ne ferească Dumnezeu a zice, că aceasta a fost o regulă generală. Cunoaștem bărbați demni de toată stima, care suportă și greutatea unui nume istoric și o nobilă sârăcie cu curaj, cu demnitate, fără a trăda cu toate ademenirile guvernului, nici frumoasele lor tradițiuni, nici numele părinților lor. Dar vai! câte excepțiuni! Vanitatea (nu mândria care este tot ce e mai departe de vanitate), a fost un al doilea izvor de conversiuni interesante. Cine în partidul său nu este așteptat cum crede că merită, se face roșu. Cine, fiind ignorant, nu capătă un post unde trebuie știință, se face roșu. Cine este ușurel și necapabil și dorește, fără a isbuti, a i se încredința cele mai grele și delicate misiuni, se face roșu. Cine este sub-prefect și nu isbutește a se face prefect, se face roșu. Cine este prefect și nu ajunge ministru, se înțelege numai de cât se face roșu. Cine în sfârșit, este ministru și nu ajunge president al Consiliului, se face roșu. Acel, cărnă i s'a refuzat un hatar chiar cel mai nedrept, se face roșu. Cine pierde o judecată, se face roșu și așa mai înainte. Dar, ni se va zice, fiind roșii la putere, aceste neajunsuri nu se întâmplă și unor din al lor și aceștia nu vin și densii se augmenteze partidul conservator printr-o dreaptă compensațiune? Mai întâiu, asemenea neajunsuri se întâmplă mai rar partizanilor guvernului roșii. Șefii acestui partid, fiind în asemenea destini, lipsiți de orice scrupul și sprijinind fără grije de nimic pe partizanii lor în detrimentul masei generale a publicului, ei fac mai puțin nemulțumiți printre clasa de oameni ce trăiesc din politică și pentru politică, și această clasă este singura care face gură. Al doilea, chiar nemulțumiți pe cari, cu toată lipsa sa de scrupuluri, un guvern roșu îi face, trec foarte cu greu în partidul conservator, unde admisiunea este mai dificilă. Partidul radical, fiind la picioarele societății, tot ce cade, are tendința să vie la dânsul, și în lumea mo-

rală ca și în lumea fizică, tendința generală este mai mult a cădea decât a se înălța. Așa sporește pe fiecare zi armata răului. Ast-fel, ea se recrută din tot ce clasa de sus, pentru o cauză sau alta, a asvârlit din stinul ei. Clasa de mijloc, la care de la un timp încoace se aglomerează averea, avea acest puternic motiv de a deveni conservatoare. O parte dintr'nsa și a și priceput interesul, și, fiindcă interesul este cel mai bun povățuitor, putem să zicem, că mulți din membrii cei mai hotărâți ai partidului conservator, au eșit de acolo. Insa și aci roșii au găsit punctul slab al acestei clase utile și onorabile, care ar fi putut se fie obstacolul cel mai puternic la proiectele lor perverse. Vanitatea a fost arma pusă în joc, și din nenorocire, cu densa au isbutit pe deplin. Această umbră de aristocrație care nu era destul de puternică, grație diviziunilor sale, pentru a sta în calea roșiilor, le-a făcut înainte de a muri, un ultim serviciu. Radicalii se servă cu fantasma ei, pentru a escita vanitatea esasperată a burgheziei instărită. Vorbindu-le necontentit de boerime, de boeri, de privilegiuri, creând pentru trebuințele polemice lor, o aristocrație mult mai puternică și serioasă de cât a existat vre-o dată în istorie, escitând ast-fel sentimentul cel mai susceptibil al omului în genere, adică deșertăciunța, ei au isbutit întru cât-va a deturna clasa laborioasă, cultă, și bogată de la adevărata sa menire, adică de a forma marea armată a conservatorilor. Căți-va oameni eminenti au priceput absurditatea acestei propagande. Ei au priceput, că aristocrația de nascere n'a fost la noi, o castă exclusivistă, închisă; că talentul, meritul, averea formează astăzi mai cu seamă singura aristocrație din care densii fac parte; că chiar rangurile și privilegiile care o dată constituiau boeria, le ar fi căpătat, dacă ar exista; și că în fine, este un ce absurd și nedrept de a proclama egalitatea tuturor, și tot de o dată a crea o aristocrație pe dânsos, persecutând și tratând ca „paria” pe ori-cineare nenorocirea a purta numele unei familii care o dată a fost, cu drept fie zis privilegiată. Acești oameni pricep acestea. Dară spiritele eminente sunt cele mai rare. — Cine va putea să facă pe cutare fid de negustore îmbogățit, cu spiritul strâmt și capul infumurat, să înțeleagă că, fiind că moșii săi n'au purtat igie și castan, nu trebuie să și resbune pe biata Românie? Și când din nenorocire acel cap deșert a căpătat din indulgența profesoriilor, vre o diplomă dubioasă de la o

BUCUREȘCI 16 IULIE

REVOLUȚIUNEA ÎN ROMANIA SCOPUL ȘI MILOACELE EI.

II. Am văzut în partea I a acestui articol, câte forțe se opuneau în țara noastră la victoria partidului radical. — Toate aceste forțe în niște mâini îndemânate, puteau deveni elemente de rezistență și servi drept temelii ale unui edificiu politic durabil. Dacă din contra, nu se găsea omul care să scie a le întrebuița, ele puteau să se întoarcă în contra operei de scăpare și să contribuie în mod neconștient la triumful revoluțiunii. Clasa de sus într'adevăr n'avea nici un amestec cu revoluționarii și nici un interes să-i ajute în opera lor. Dar fiind că tradițiunile n'avuseseră timp încă să se formeze la densa în mod serios, printr-o lungă posesiune a puterii și a averii, această clasă de sus putea mai lesne de cât în alte țări, să se atrasă după terenul adevăratelor sale interese și prinsă în cursa nelimpăcăților săi inimici. Va-

SCIRI TELEGRAFICE

LA L. T. P. M. (Agenția Havas). Serviciul de la 27 Iulie, 4 ore seara — Londra, 26 Iulie. 'Eufrotat', a părăsit a seară Portsmouth, având pe bord 40 ofițeri și 1481 soldați. Alte nave îi vor urma. Constantinopol, 25 Iulie. Midhat-Pașa chemat de Sultan, a părăsit deja Plombières pentru a se duce prin Viena la Constantinopol. Nici nu este îndoiială că el va schimba direcția afacerilor. Viena, 26 Iulie. Nu se crede că Turcii au de gând a se menține la Plezna care nu este fortificată și care nu e așteptată într-o poziție favorabilă

facultate din străinătate, întâ-l înarmat cu pergamentul său, că vine de se aşază sub stindardul roşu al d-lor Brătianu-Rosetti.

Din norocire, această boală se împuţinează şi clasa inteligentă şi avută începe să priceapă, unde sunt adevăraţii ei inimi. Şefii partidului radical şi ceata de pamfletari flămânzi pe care o comandă, intrând în asemenea mod în sinul claselor conservatoare ca inamicul în cetate, calomniându-le una către alta, îngrindându-le, escitându-le, divizându-le, au făcut ca opera lor să progreseze în mod însemnat.

Clasa cea mai numeroasă şi cea mai interesantă a ţerei, adică a ţeraniilor, nu-i preocupă câtă şi de puțin, se înţelege.

Dispreţul acestor democraţi pentru dinsa, este neasemănat. O scie blandă şi supusă. Ea nu va fi nici o dată un obstacol pentru un guvern conservator, însă nici vr'o putere, fiind că nimeni nu se reasemă de cât pe cea ce resistă. „Se fim la putere, zicea roşii, „subprefectul, primarul, şi gendarmul ne vor da pe ţerani. „Rationamentul era din nenorocire, just. De aceea, fieşi care își pune întrebare, de ce şefii partidului roşii au mai adăogat promisiuni mincinoase de desființări de impozite, împuținări de sarcini etc. pe care erau hotărâți a nu le ține nici o dată? Răspunsul este simplu: pentru că dînșii nu se mulțumesc a domina națiunea ci vor a o corupe, pentru că ei știu foarte bine, că țeranii nu deosebesc între albi, roșii etc. și nu cunosc de cât un singur lucru, stăpânirea, guvernul, și voind a face urt și disprețuit de dînșii or'i ce guvern, încep aceasta prin guvernul lor, ceea ce le este foarte lesne. După câți-va ani trecuți, oare în propagandistul infocat din cutare județ va putea să recunoască țeranul pe subprefectul nemilostiv care în județul de alături, oprima și despuia pe acei pe care astăzi îl escită în contra jafului și a opresiunii? Ast-fel, d. Rosetti cu același personal, îndeplinesc admirabil o îndoită operă. Pe agentul care la Dâmbovița a furat, ca primar sau subprefect, îl trimete ca propagandist la Ilfov, să declame în contra jafurilor prea adevărate ale colegului său de la Ilfov, pe când acesta îi face aceleași servicii la Dâmbovița, unde dînșul nu s'ar putea arăta. — Din acest sistem, doereluate: 1, folosul material al roșilor; 2, ura răspândită printre țerani în contra guvernului, ceea ce la un moment dat, va putea face cu puțință vre-o

mişcare prin populațiunea rurală. Eată procedările roșiiilor. Să mărturisim, că nu le lipsește nici prevederea justă nici calculul profund, nici cunoștința țerei, nici energia mijloacelor, nici importanța rezultatelor. Insa, pentru a amăgi, pentru a corupe, pentru a diviza, pentru a domina, le trebuia puterea centrală. guvernul. Aci aveau să compeze cu o ultimă dificultate pentru dînșii, cu o ultimă speranță pentru conservatori, cu tronul României ocupat de un Donn din neamul ilustru al Hohenzollernilor.

DE LA DUNARE

Poiana, 11 Iulie.

Azi dimineață, la șapte ore, salvele de puscă despre Rasta, ne anunțară că acolo se petrece ceva. Sub-locotenentul Ion C. Gr. Ghica, auzind focurile, încălcase cu un pluton și plecase în acea parte. Chiar în momentul pe când inspecta cele din urmă vedete, se văzu un monitor turcesc cu două coșuri, mergând spre Ciupercent și Calafat. Oficerul român comandă îndată descălcarea și rânduie lupta pe jos, distanța până la vasul turcesc fiind mică, 400 sau 500 metri. Nemerita țintire a călărașilor noștri, culcați pe brânci, avu de rezultat a oprim în loc cât-va vaporul care răspundea focurilor cu vigoare. Se crede că cărmaciul a fost rănit sau ucis, căci altminterea nu se poate înțelege acea oprire sub focul viu al soldaților români. La cărma monitorului falșia stindardul roșu cu semi-luna. Căpitanul și toți oamenii se află în interiorul bastimentului. Pichetul turcesc, pentru a-i protege trecerea. începuse și el un foc contra soldaților noștri. De și n'aveam să regretăm nici o pierdere, de și acel pichet era la o distanță de un kilometru, focurile lui însă erau bine îndreptate. Câte-va gloanțe căzând între soldații noștri, făcură pe oficer a le schimba poziția pentru a nu suferi vr'o pierdere. În cele din urmă, vasul turcesc a trecut în sus c'o unteală desperată printre focuri. Nu cunosc încă soarta lui, mai eu seamă că s'au înscințat toate vedetele pentru primirea lui. Afând, vă voi comunica rezultatul. Sorin.

Poiana 14 Iulie.

„Agenția Havaș* ne comunică următoarele rânduri primite de a corresponsentul ei, din cartirul general al M. S. Domnitorului: Concentrați mai înainte de declararea resbelului, Români au știut să păzească linia Dunării până la sosirea armatelor imperiale și a împedeca prin aceasta, ca țara să nu devie teatrul resboiului. Impărțită

apoi în două corpuri peste Olt, armata română a servit de aripă dreaptă armatei rusești, neutralizând ast-fel o forță de patruzeci mii oameni până ce trecerea s'a efectuat la Șigrov.

În timpul acestei operațiuni, focul viu al Românilor pe toată linia, a ținut pe Turci în eșec, după cum dovedește raportul justificativ al lui Abdul-Kerim însuși, care aduce ca argument pentru apărarea lui, că el nu știa dacă Români n'aveau să treacă Dunărea înaintea sa în același timp cu Rușii.

O dată trecerea Dunării efectuată de trupele imperiale, armata română a trecut Oltul pentru a ocupa Turnu-Măgurele precum și deosebitele orașe ce despart acest oraș de gura acestui riu. Prin justeta tirul artileriei, grația dibaciului și energicului concurs al tunarilor săi, armata română a contribuit foarte la înconjurarea Nicopolului și a hotărât ast-fel capitularea acestui oraș, unde s'au făcut peste șapte mii prizonieri.

Acesta a fost până acum rolul armatei române și spiritele cele mai prevenite și mai puțin simpatice vor trebui să recunoască împreună cu Abdul-Kerim pașa, că acest rol este departe de a fi pasiv.

Pentru a sfârși, vom cita numai câteva mențiuni, recunoșterile curajoase făcute de detașamente române înaintea Nicopolului, pe ripa dreaptă a Dunării. Tot de una Români au fost primiți cu entuziasm de către populațiunile creștine ale Bulgariei care vedeau într'înși amici, cari și au luat misiunea de a-i scăpa de hordele barbare de bași-buzuci și de cercheș cari bagă câmpiele lor în foc și sânge.

DIN AFARA

Polemica iscată săptămâna trecută între ziarele italiene și cele austriace se urmează cu oare-și care iritațiune. De și ziarele italiene oficiale pun la îndoială esactitatea știrilor relative la dispozițiunile resboinice ale guvernului italian, ba chiar se asigură că ministrul de externe ar fi dat ambasadiorilor instrucțiuni spre a putea desmînți aceste știri, ziarele din Viena și Pesta urmează a acusa pe guvernul Italian și cu deosebire pe faimosul ministru Nicotera de a fi în înțelegere cu Rusia și îndeobște de a se lăsa sedus la o politică aventurieră. Aceste acuzări nu însă oare-și care temeii, de oare-ce chiar nici ziarul italian „Perseveranța“ nu tăgăduiește că s'au discutat oare-și cari planuri de achizițiune în Turcia și că cabinetul de St. Petersburg a făcut încercări de a angaja guvernul italian contra Turciei. „Pers.“

susține însă că aceste discuțiuni nu erau de cât academice, Rusia voia numai să-și câștige în poporul italian un mijloc de presiune contra Austriei. Ce e drept, guvernul italian și-a dat silința a pune la cale o intervențiune colectivă a puterilor în favorul muntenegrenilor amenințați, dar nici o dată nu s'a gândit la aceea, ca să intre în acțiune. Despre ocuparea portului de la Antivari ori a vre-unei alte părți din imperiul otoman, nici vorbă nu poate fi și dacă cu toate acestea, guvernul face oare-și cari pregătiri de resboiu, el le face numai pentru eventualitatea unei intervențiuni colective a puterilor.

Față cu aceste explicațiuni, ziarele din Austria se declară mulțumite și ast-fel e de crezut că incidentul s'a terminat.

Meetingul, ce ni-se anunțase, că se va ținea în curând în Pesta relativ la cesțiunea orientală, n'a avut loc.

La 23 Iulie seara s'a ținut însă o conferință, care a statornicit un program și a ales birou pentru această adunare populară. În proiectele de rezoluțiune, ce s'au propus cu această ocaziune, găsim oare-și care cumpăt. Maghiarii cer: 1, îmbunătățirea soartei creștinilor, 2, integritatea, de și poate nu cu orice preț absolută a imperiului otoman și 3, apărarea intereselor monarhiei periclitată prin acțiunea Rusiei.

Precum se anunțase, cu ocaziunea meetingului, generalul Klapka va ținea un discurs și „N. Pester. I.“ ne spune de mai înainte, ce va zice Klapka în acest discurs. Unul dintre redactorii acestui ziar a avut o întrevedere cu Klapka și despre aceasta ne raportează următoarele:

„Klapka declară că situația militară a Turcilor de loc nu e desperată. Adevăratul pericol consistă în situația socială politică, pe care o crează Rusia permițând ca Bulgarii să masacreze populațiunea musulmână de pe teritoriul ocupat, de oare-ce în cas de firașcă reacție, Turcii vor măcelări pe toți creștinii bulgari, pe care îi vor putea prinde și urmarea unui asemenea fapt ar fi totala denervare a Turcilor.

Despre Mehmed Ali, Klapka se pronunță foarte favorabil și crede că el a fost rădicat prin influența englezescă. Klapka nu crede că se va încheia o pace separată. Turcii mai bucuroși suferă a fi gonii din Europa de cât să încheie o pace care îi desonoră. Acum ar fi momentul

oportun ca Austro-Ungaria să ia poziție față cu Rusia și să ceară explicațiuni relative la introducerea limbii rusești în administrația Bulgariei. Cea dintâi urmărire a acestei atitudini energice, ar fi că Engliera care până acum și-a impus rezerve, numai decât s'ar pronunța pe față pentru Turcia.“

Așa vorbește Klapka acum. Cu câte-va zile în urmă, el era însă de părerea, că situația Turcilor nu mai poate fi resolyată și că nu mai rămâne de cât ca musulmanii să-și caute o nouă patriă în Asia.

După ce a trecut valul lui Traian și a ocupat linia Chiustedje-Cernavoda, corpul generalului Zimmermann se apropie de Silistra.

În zilele din urmă, au avut loc mai multe ciocniri împregiurul acestei fortărețe și după raporturile corespondenților din străinătate, nu mai rămâne îndoială că până acum impresurarea este aproape terminată și că în curând trupele din Silistra nu vor mai putea comunica cu restul armatei turcești.

„Börsenzetng“ comunică din Vronesch următoarele:

„Nici o dată publicul nu s'a îmbulzit la gara noastră ca acum. Aproape fie-care tren aduce prizonieri de pe câmpul de resboiu din Asia.

De aici apoi se transportă în provinciile de la Nord. Publicul privește cu mult interes la locuitorii Mesopotamiei, Anatoliei și altor provincii din Asia, care toți sunt oameni înalți și bine făcuți, cu deosebire însă oficerii sunt oameni, în cât nu putem înțelege cum s'au dat prinși fără de a fi fost răniți. Unii dintre dînșii vorbeau rusește. Am întrebat pe unul dintre oficeri, unde a învățat limba rusescă. „Până la izbucnire negociațiam în Novocer-Kavsk cu lămâi și portocale“ îmi răspunde el cu oare-și care năvitate.

RAPORTUL

Marelui Duce Nicolae către M. S. Țarul.

II.

În 26 Iunie seara, au fost gata parcurile pontoanelor; generalii Dragomirov și Richter au dirigit trecerea. La 2 ore noaptea, cea întâia trecere a fost executată în următorul mod:

Mai întâiu regimentul Wolhynia

FOITA „TIMPULUI“

ASASINAREA

DOAMNEI DE TOURVILLE DE CĂTRE SOȚUL EI.

(Urmare).

La 30 Iunie 1871, soția lui muri, lăsându-l un fiu numai și toată marea afacere. Enric de Tourville, cugetă atunci să se reînsoare. În primăvara anului 1875, întorcându-se la Londra, în prezentat unei văduve, Madeline Miller, care avea cam 47 ani și o stare de 70,000 lire sterlinge. De Tourville îi cere mâna și fu primit. Dar sfidându-se refuză, cu toate străduințele lui, d'a stabilit un contract de mariaj; făcu însă, după mariajul, un testament prin care instituia pe soțul ei legatar universal.

Abia se căsătorise, și Enric de Tourville începu să noade intrigă al căror scop era d'a amesteca pe soția lui într'o afacere scandalosă, sfertând-o prin aceasta să plece din Londra. Și mai mult, răspândi în cercurile lui, șopte cum că ea ar nutri ideea sinuciderii. Aceste șopte îngrijară foarte mult pe una din amicele d-nei de Tourville, așa că-i spuse: „Nici o dată nu mă voi sinucide, — răspune ne fericită, — și dacă vre o dată voi auzi c'am avut o moarte violentă, să știți c'am fost asasinată“.

Poțin după aceea, amândoi soții plecară pe continent. Făcură o lungă călătorie prin Germania, Elveția și Austria. La 15 Iulie 1876, seara, Enric de Tourville și soția lui ajungeau la Spondinig, orașel din Tirol, lângă frontaria italiană.

Să reproducem însă din actul de acuză:

„La hotelul unde se oprim, Enric de Tourville, care vorbea foarte bine nemțese, se arătă grăbit d'ă găsi o trăsură ușoară pentru a face a doa zi o excursie în munte.

„În adevăr, pe la nouă ore dimineața, împreună cu d-na de Tourville, ega în trăsura din Spondinig și la amezăi ajungea la Trafoi, unde se oprim cam trei carturi de oră pentru a dejuna. Amândoi călătorii plecară în urmă spre înălțimile Franzshohe, unde ajunseră către orele două. De acolo se îndreptară către Ferdinanshohe, punctul cel mai înalt al căief care duce la Bormio. Abia făcură calea jumătate și Enric zise că este prea târziu pentru ea să în vârf. Porniră napoi spre Franzshohe, unde el și soția lui reîntrară către orele trei și cinci-spre-zece minute.

„Tourville propuse atunci vișitului să deshamie caii și să le dea fân o oră, zicând că el și soția lui vor merge pe jos; vișitul spuse că n'are fân și căru să se întoarcă la Trafoi, ceea ce Enric priimi. Amândoi călătorii se detară jos din trăsura, și rămaseră singuri pe drumul care, în acea parte face lungi cerenieli. Către

cinci ore seara vișitul reîntra la Trafoi. Trecuse o oră de la sosirea lui, când Tourville reîntra singur în Trafoi, cu pasul obișnuit, liniștit, fără griji, având sub braț o umbrelă fără mănăuș. Ceva mai înainte de Trafoi întâlnise două fete, care îl salutaseră, salutare la care răspunsese foarte vesel; de aci s'u dus la poștă.

Ajungend la otele, se plânse de căldură și ceru un pahar de vin. Întrebat fiind: „ce i s'a făcut nevasta“, Tourville răspunde că femeia lui „căzuse, și arătând templele a adans „că s'a lovit acolo. Aceste vorbe fură pronunțate fără vre-o emoțiune vizibilă și vișitul viind să întrebe dacă trebuia să inhamie caii, Tourville răspunde: „în doi sau trei oameni eu tîne, suiți drumul la o apropiere de trei carturi de oră ca să-mi luați femeia; I este rău și n'a putut să coboare. Eu voi veni după voi. Luați vin și zahăr și fiind-că o servitoare“ îl întreba iar dacă nevasta sa căzuse în cărare, el zise: „Aveam cea mai frumoasă vedere; dar eram prea departe: o piatră s'n desfacă și nevasta-mea căzu jos.“

În vremea aceasta oțelierașii venise și ea să întrebe. Tourville îi povesti „că nevasta-sa era tot d'una capricioasă, că a voit să neargă pe jos“. Ea înaintase prea departe, adăogă el, dele peste o piatră și a alunecat.

Toceai în acest moment el ceru hotelierașii patru oameni ca să-și ducă femeia. Dar de și lumea, în fața indiferenței ce

arță Tourville, crezuse că va fi vre-o ușoară rănire, i se propuse a lua cu dînșul o trăsură. Atunci el dede ordi să plece, zicând: „Să aștepte oamenii până ce voi pleca eu. În acest moment stăpân oțelului“ încălește că doi oameni deja erau gata de plecare — dar numai atunci — să grăbi el să se arce în trăsura.

Trei oameni din Trafoi luaseră loc în trăsura împrejurul lui. Enric de Tourville foarte liniștit, arță însoțitorilor săi, ceasornicul lui, petrele prețioase ce-l împodobiau și le spuse că are o valoare de 3,000 franci. Numai de cât apoi, el zise că la dreapta și la stânga drumului unde să afla nevasta sa, erau petre roșii și cu toate acestea, când după o întoarcere pe din jos de Franzshohe, dînșii ajunseră la acest loc, îl arțară petrele acestea, el nu răspunde. Dînșul lăsă trăsura să neargă încă vre-o două-zece minute.

Atunci numai declară „că femeia lui trebuie să se găsească colo jos“. Trăsura se întoarse înapoi. Ajungend iar la petrele roșii, Tourville se oprim. „Aci, zise el. Oamenii se dederă jos din trăsura, iar Tourville remase înăuntru, arțând drumul în jos. El adăogă „lângă arbore“, dar nu se vedea în nici o parte corpul femeii.

La sfârșit descoperiră pătăria și vâslul bielei femeii, la patru metri mai jos de drum: O piatră era pusă d'asupra. Pătăria era plină de sânge, o aduseră la trăsura. Unii din oameni întrebă:

„Seii bine ca aceasta-i pătăria d-nei? — Da, e tocmai a ei, răspunde Tourville, rece și indiferent fără să-și întoarcă capul. Un alt martor luă atunci de lângă pătăria o batistă pătăită de sânge, pe care o aduse la trăsura. Tourville o recunoscu ca și pătăria și o luă la dînșul.

O urmă de sânge arță oamenilor pașii ce trebuia să urmeze ca să găsească victima. Ei găsiră încă și o manșetă și în fine, zăciră în fundul văii, corpul neînșfățit al d-nei de Tourville.

Posiția corpului lângă pătăria, cu capul resturnat, cu rani deschise pe frunte, o brazul cooperit de sânge, picioarele depărtate, îi impresiună groaznic; arcară corpul pe drum fu sus. Tourville întrebă de departe unde l este femeia. Soții lui nu răspunseră, de teamă ca să nu fie turburat de o moarte atât de neașteptată. Dar când ajunseră la el, când cei trei oameni veniră la trăsura, pe care dînșul nu o părăsise, a trebuit negreșit să-i dea de scire că femeia lui zăcea moartă lângă pătăria. „Ce fel?... moartă?, răspunsul lui. El remase în trăsura și propuse mai întâiu 100 florini, apoi 200 florini, celor trei oameni dacă voia să aducă în dată cadavrul, lucru ce ei refuzară necontenit, dând părerea că toată răspunderea ar cădea pe dînșii: ei exprimară pe aceeași părerea că această femeie fusese asasinată, era în adevăr de necrezut că cadavrul să se fi rostogolit până în locul unde să găsească.

cu 60 cazaci din regimentul 23 de la Don a trecut Dunarea. Generalul Iolgin comanda aceste trupe. La 2 ore 45 minute, după ce trupele noastre au pus piciorul pe malul drept, au fost primite de focul de puști a unui detașament vrăjmaș desfășurat în tiraliori, fără însă să fi suferit pierderi mai însemnate. A doua expediție a fost primită de vrăjmaș deja cu un foc mai viguros de tunuri și puști; din aceasta se poate conchide că inamicul n-a larmat trupele sale din împrejurimile Șistovului. Cu toate acestea însă am urmat neconținut înainte cu trecerea. În timpul trecerii, cinci pontoane au fost cufundate de obuzurile inimice. Numărul soldaților noștri, cari s'au înecat cu această ocaziune nu s'a putut determina. E însă cunoscut, că loc. colonelul Strelbițchi, comandantul unei baterii de munte și locotenentul Turbert s'au acufundat cu două tunuri. La a treia expediție, a luat parte generalul Dragomirow din Suita Maestății Voastre, comandând apoi lupta ce s'a desfășurat acolo. Fiul meu Nicolae, care sta sub comanda acestuia, a fost însărcinat cu conducerea diviziunii 14 de infanterie. Când generalul Dragomirow a pus piciorul pe malul drept al Dunării, trupele noastre a fost respins de pe inamicul în depărtare de 5 kilometri. Dragomirow înainta dar cu brigada general-maiorului Petrașevski contra inamicului până la Șistovul, iar brigada 4 a vânătorilor ocupa înălțimile, ce dominau Șistova. Lupta crâncenă și sângeroasă dură de la 2 ore dimineață până la amiază și ultimele împușcături căzură abia după 2 ore p. m. Turcii s'au apărat cu curajul desperației, căci fie-care din ei trebuia alungat cu baioneta din pozițiunea sa mascată, 2 tunuri turcești, așezate pe înălțimile de la Șistova, au ținut o luptă lungă cu artileria noastră postată pe malul român; în curând însă au fost necesitate să înceteze focul lor. După terminarea luptei, fugiră Turcii în direcțiunea Tarnovei și Nicopolei și trupele noastre ocupară Șistovul și înălțimile dimprejur.

Perderele noastre n'a fost mare relativ la un succes atât de strălucit. Noi am avut morți 9 ofițeri și 291 soldați, răniți 22 ofițeri și 448 soldați; pierduți 53 oameni. Sunt foarte mulți ofițeri, cari au primit mai multe răni cauzate prin împușcături sau tăieturi. La ocaziune voi publica numele ofițerilor morți și răniți.

Se întoarsă la Trafoi, în grabă s'a dat ordin de a pși pe Tourville și de a lăsa înaintea magistraților. Chiar el însuși cerea un ofițer, un birou telegrafic, pretinzând că are să telegrafeze îndată la Innsbruck și arăta trebuința de a se întoarce la Sponding unde rămăsese zicea el, servitoarea femeii sale.

D'o dată nu om puse mâna pe el, lăcătă cu multă băgare de seamă, l'puse să-l scoată mânușile. Doș degete erau pătate de sânge. «Dar ai sânge pe mână», strigă omul.

*Mi s'a făcut asta de pietre, răspunse Tourville cu sânge rece. O cercetare mai de aproape arătă că Tourville n'avea nici cea mai mică sângerie la mână. Apoi subpază bană, fu reconduc la Sponding.

Ast-fel este pe lung, expunerea de acuzațiune teribilă a lui Eric Tourville. Desbaterile au necesitat ascultarea a numeroși martori și transportarea Corpului la locul crimei.

Alaltă-eri ani, Curtea și-a dat hotărîrea: Falgul comite Eric de Tourville este condamnat la pedeapsa de moarte.

Armata Maestății Voastre s'a acoperit în această zi cu o glorie strălucită și nefărgită. Fie-care a dovedit, că știe să menție gloria strălucită a armelor ruse. Nu numai detașamentele neînvingibile, care cu baioneta au alungat pe vrăjmașul din pozițiunile sale, dar și celelalte trupe au dovedit după ocaziunea dată, curajul lor.

Pompierii și matoleții au transportat fără teamă și fără încetare trupele peste Dunare și au arătat dimaintea focului vrăjmaș o bravură fără seamăn. Intre aceștia s'au distințiat mai ales văslașii din Ural. Chiar cufundarea a 5 pontoane dinaintea ochilor lor nu i-a impresionat și nu i-a distras de la lucrarea lor periculoasă. Și artileria noastră II se curve o parte de la gloria generală: ea a silit pe vrăjmașul, să înceteze focul. Și medicii și lucrătorii ambulanțelor au lucrat sub ploaia gloanțelor inimice mai mult de cât le era datorita, prin aceea că au cules răniți, i-a dus în ambulante dându-le sub pericolul cel mai mare, ajutorul necesar. Despre această activitate strălucită, voi avea onoare, a supune Maestății Voastre un anume raport detaliat.

Până acuma s'au așezat pe malul drept al Dunării namătoarele corpuri:

Intregul corp VIII de armată cu regimentul 23 de cazaci de la Don, 2 sotnii vânători, brigada 4 de vânători și diviziunea 35 de infanterie.

Trecerea trupelor s'a efectuat și mai departe cu bărci. În 28 lunie a început clădirea podului care cel mult până la 30 lunie va fi gata, când trecerea Dunării de către infanterie nu se va mai putea opune nici o pedică.

Mal pe urmă vor trece peste Dunare trenul precum și cavaleria în număr mare spre a putea începe operațiunea principală.

Transportarea materialului de poduri spre Zimnicea, este de asemenea o faptă strălucită a trupelor Maestății Voastre. Intregul material a trebuit sub focul inamic, să fie transportat din apa Oltului până la Zimnicea. Această expediție grea și periculoasă s'a efectuat în nopțile din 27, 28 și 29 lunie.

Căpitanul Novoselski a condus cel anteu transport, compus din 100 pontoane de lemn; căpitanul însuși se afla pe ultimul ponton. Pe cel anteu ponton se afla inginerul-șef al armatei, general-maiorul Depp, ținând în mână drapelul batalionului 5 de sappeurs. Locotenentul Loman purta comanda acestui ponton.

Turcii au observat acest șir de pontoane abia după ce trecuse în fața Nicopolei. Inamicul a început într'adevăr a trage îndată focuri din tunuri și puști, însă fără să poată face vre-o stricăciune. Pontoanele au ajuns nevătmate de la Flămânda la Zimnicea sub comanda personală a marelui duce Alexi Alexandrovici.

Al doilea transport de pontoane compus din 50 pontoane și 34 plute au trecut în noaptea de la 27 spre 28 lunie tot pe aceeași cale sub comanda loc. căpitanului Zubow, carele se afla în capul pontoanelor; ultimul ponton a fost condus de locotenentul Macarow.

Inamicul a observat pontoanele abia la 2 jum. ore noaptea și a deschis apoi un foc violent din toate bateriile Nicopolei.

Un văslaș rănit a sărit pe mal și în urma lui alți cinci. Sapeurii rămași pe plintă, aflându-se sub focul violent al vrăjmașului n'au putut scăpa șase plute ci au fost si-

liți a le lăsa de a lungul malului Dunării în soarta lor.

Pe aceste plute, se aflară catargul Ivanovski și locotenentul Moșinski, cari însă după multe trude ș'au scăpat viața. În sfârșit, în noaptea de la 28 spre 29 lunie, au mai trecut restul de 30 pontoane dinaintea Nicopolei.

Din acest raport respectuos să bine-voinseă Maestatea Voastră a vedea, că trecerea Dunării s'a efectuat cu mult mai ușor de cât s'a putut aștepta.

Mă simț fericit a putea felicita pe Maestatea Voastră pentru soluțiunea completă a acestui chestiunii grele a noastre.

Comandantul suprem al armatei de operațiune, inspectorul general de cavalerie și al corpului de ingineri, adjutantul-general.

Nicolae.

CRONICA SCIENTIFICA

(Urmare)

Zinrul „Natura“ din Londra raportează un fapt meteorologic foarte interesant: la 12 Aprilie 1876, la opt ore și jumătate isbucind seara, o furtună spre Nord-Vest de Lucknow în Induștan, a cucerit piatră dintre cari unele erau de mărimea unei portocale. Cele mai multe erau ca mazăren șe bile de biliard. Cea mai mare peatră, măsurată de doctorul Bonavia, avea, după o jumătate oră de la cădere, o circumferință de 20 centimetri și un diametru de 8 centimetri și peste 3 centimetri grosime. Structura interioară a petrilor semăna cu o agatelor radiate.

Fie-cine și poate închipui daunele ce a putut produce grindina de felul acesta, de orate în mărimea unei alună sau a unui bob de mazăre și ca toate acestea distrage cu desăvârșire holdele când cade în cătățime mai mare.

Neghina grâului (agrostemma githago) plantă atât de comună în creștele semănate în locuri cari nu sunt bine îngrijite, nu numai că depreciază grânele, dar este vătămătoare sănătății. D. J. Visser a atras atențiunea societății de agricultură din Pas-de-Calais asupra efectelor sămânței de neghină amestecată cu grâne întrebunțate pentru hrana oamenilor sau a animalelor.

Făina de neghină este albă albastruie; are un gust foarte amar și, de și nu îngreșeșe pâinea în care se află, îi dă un gust neplăcut. Mai mulți experimenterii, și mai cu seamă d. Malapert, din Poitiers, dând la paserii făină de neghină curată, le-a făcut să moară pe dată.

Din aceste experiențe rezultă, că neghina coprinde un principiu otrăvitor, principiu care s'a invederat și mai mult prin moartea unor vițel și a unor porci hrăniți cu zoane în cari s'au așezat neghină multă. Himești din Lyon chemați a constata cauza morții acestor vite, au declarat că provine din consumațiunea zoanelor cu neghină.

Așa dar neghina nu numai că murdărește grânele și le face să peară din prețul lor, dar tot d'o dată ocazională moartea animalelor cari consumă zoane coprinzând o cătățime mai mare. Depinde de cultivator ca să facă să peară cu totul o plantă atât de vătămătoare.

Am comunicat lectorilor noștri că într'un mușeu din Marsilia s'a găsit o formă de tab de sticlă coprinzând vin din timpul romanilor. D. Berthelot anunțând acest vin a găsit că are compozițiunea următoare:

Table with 2 columns: Ingredient and Amount. Rows include Alcohol (45cc,0), Acizi fieri (3gr,6), Bitartrat de potasiu (0,6), Acid acetic (1,2), Tartrat de calce, notabil. Urme de eter acetic.

Materia colorată nu mai există în acest vin, cel puțin în proporțiune suficientă ca să poată fi modificată de alcalii sau precipitată de acetatul de plumb. Se aflău numai urme de zăchăr.

Dosa de alcool arată că este un vin slab. Cât despre motivul căruia se poate atribui punerea acestui vin într'un vas de sticlă închis prin fuziune, opiniunea cea mai probabilă ar fi aceea că s'a pus, după un obicei de piatate, în coșciugul

unui mort, și aceasta cu atât mai mult că tubul cu vin s'a descoperit la Alicamps (Camps elyse) loc de înmormântare în antiquitate.

Mulți dintre lectorii consumă renumita brânză omonescă sub numele de Fromage de Brie, nu toți însă cunosc importanța acestei fabricațiuni: pentru aceștia ne folosim de datele publicate de curând.

Brie este numele unei vechi provincii francesorenumită pentru casele și brânza ce fabricază. Astăzi este împărțită în departamente, totuși însă și păstrează vechia numire. Fabricațiunea brânzelor se practicează în câte-va localități și în special în arondismentul Meaux. După cercetările făcute de prefectura în 1873, s'a aflat că se fabricază în această localitate 2,860,000 brânzuri, cari, scotite cu 2 lei 10 dan cifra 6 milioane. Numărul vacilor de lapte ținute pentru acest scop a variat de la 1873 pînă la 1875 între 14,718 și 17,742.

Orapul Meaux este centrul transacțiunilor: în fie-care Sămbătă se ține târg pentru brânză și se fac daraveri pentru 100 de mil lei.

Analiza laptelui, după d. Bonasingault, este următoarea:

Table with 2 columns: Ingredient and Amount. Rows include Apă (86,28), Unt (4,40), Zăchăr de lapte (5,00), Caseum (4,00), Săruri (0,02).

Rasa vitelor are atât influență asupra compozițiunii laptelui, că după regretatul D. Doyere, caseumul produs de către vaci de rase diferite variază de la 1,90 la 4,30 la 100.

Perfecțiunea la care a ajuns fabricațiunea acestui fel de brânză depinde în mare parte și de starea atmosferei, de temperatură, de umiditate, de variațiunile fermentațiunii, de dimensiunea lăptăriei, de orientațiunea ferestrelor și ușilor, de natura chiagului, în fine de diferitele manipulațiuni la cari este supusă brânza.

Așa dar fabricațiunea brânzei într'au singură plasă produce agricultorilor 6 milioane pe an, și pe lângă aceasta o reputațiune universală. Aceasta a îndemnat pe agricultorii din mai multe țări să imiteze brânza de Brie, și mai cu seamă cei din Austria; n'au reușit: așa numita Brie de Austria pare mai mult a fi fi urdă pusă între două foi metalice; cunosători nu pot fi nici-o dată înșelați.

D. G. Flenry, doctor în științe, recomandă profesorilor de fizică cari voesc să arate auditorului lor că vaporii s'au format în aer și în alte gaze, să facă experiența următoare: într'un flacon cu eter să moșie vârful unei pipete în nmițătră sferică, și operatorul aspiră așa ca lichidul să se urce pînă la jumătatea înălțimii pipetei.

După ce se astupă îndată orificiul superior al pipetei cu degetul indicator, se scoate afară din flacon: atunci se vede îndată că lichidul curge pe orificiul de jos, și pipeta chiar se golește dacă trece timp mai mult. Acest fenomen provine din aceea că în spațiul rămas gol pe pipetă d'asupra lichidului se formează vaporii cari sporesc forța electrică a gazului făcând-o egală sau superioară presiunii atmosferice. Din acestea provine curgerea lichidului.

Filocsera și urmează pustiirile în Franța meridională. Un eminent viticultor d. Mars, scrie d-lui Dumas că în anul acesta viile pier cu grămada, și că din înușele podgorii ale localității, de abia vor rămănea niste bucățele de vii.

D. Mars ca om luminat și cu mijloace, n'a lăsat viile sale în voia întâmplării. Până acuma a întrebunțat cu succes sulfocarbonații alcalini pe o suprafață de opt-zeci pogoane cu vii. A aplicat și sulfurul de carbon de două-zeci pogoane: rezultatul n'a fost îndestul de multumitor.

Un alt viticultor frances foarte cunoscut, d. de Georges, a tratat viile sale tot cu sulfocarbonații; aceste vii erau foarte atacate în 1875, și în toate acestea în anul trecut au produs o recoltă tot atât de frumoasă ca viile vecine care nu fuseseră atacate de filocseră.

Agricultura țărilor calde s'a înarțit cu o nonă varietate de bumbac care produce pe aceeași suprafață și în aceleași condițiuni de vegetațiune de cinci ori mai mult ca bumbacul arborescent obișnuit. Acest spor în producțiune se atribuie

intre altele și particularității următoare pe când bumbacul ordinar se plantează la 80 centimetri de la un arbust la altul, varietatea nouă se pune numai la 40 centimetri, pentru că cricile și sunt scurte și îndesate.

Descoperirea acestui bumbac se datorează unui individ din Egipt locuitor la Delta de sus în provincia Menul: acesta observă în toamna lui 1873 într'un câmp cu bumbac, o plantă deosebită de celelalte, culese gogoșile, lău sēmănta și o sēmăntă în secret pe o bucățică de loc în timp de trei ani. Astăzi sēmănta se vinde în târg.

D. Drouyn de Lhays, președintele societății de acclimațiune din Paris, pentru a se încredința, a scris la Egipt și a primit răspuns că în adevăr există această varietate nouă de bumbac și în același timp că bumbacul produs este de o calitate superioară.

P. S. Aurelian.

VARIETATI

Un strănepot al profetului. — Pe la începutul lunii curente marele Vizir a fost încunoscițat despre aventurile unui tânăr turc, ce se pretindea însărcinat al Sultanului și strănepot al Profetului, adunând în Aden, în Sultanatul Zanzibar și în urmă chiar și în India, bani pentru reșoboiul sfânt. Acest tânăr e abia de 22 ani și numai de cât după ce a sosit în capitala sultanului Zanzibar, a dat tuturor de știre că se numește Mohamed Bey, este strănepot al Profetului și cel d'antăi pagiu al Sultanului Abdul-Hamid, care l'a însărcinat cu frumoasa misiune, de a încunoscițina pe credincioșii din Africa, Arabia, și India despre strimtoarea, în care se află imperiul otoman și a l'invita ca cu rugăciunile, ba chiar și banii lor să vie într'ajutorul Chalifului. Sultanul Said Borgos, așind una ca asta, numai de cât a grăbit a ruga pe trimisul Sultanului Abdul Hamid să binevoiască a primi să fie cu locușina în palatul său, ca oaspe al său. Cu două zile în urmă. Said Borgos a primit pe oaspele său în audiență privată; iar acesta i-a prezentat creditivele sale ca strănepot al Profetului, însărcinat al Sultanului etc., lucru de care Sultanul s'a bucurat afară din seamăn. În urmă s'a convocat o întrunire a fruntașilor Sultanului în palatul regal, Sultanul a prezentat pe oaspele său și a provocat pe toți cei de față a purta grijă, ca misiunea lui atât în cer cât și pe pământ, să fie de folos pentru armele Chalifului. În urmă strănepotul Profetului a ținut enușug un discurs, în rare a încredințat pe cei de față, că însărcinarea lui nu se mărginește într'a provoca pe credincioșii să se roage mereu pentru victoria armelor Chalifului, ci e tot odată însărcinat ca să primească cu recunoscițina sumele de bani, pe care unii ori alții le-ar contribui spre acest scop. Se înțelege numai de cât s'a dechis o listă de subscripțiunii și locuitorii orașului au grăbit a și da banii pentru reșoboiul sfânt. Sultanul însuși a început lista cu 5000 rupii (vr'o 12,000 fr.). Adunând astfel banii, strănepotul profetului a plecat la Aden spre a face același lucru. Cu toate că acest oraș e în comunicație telegrafică cu Constantinopol, nu s'a găsit un singur om, căruia s'au fi trecut prin minte a face întrebare, dacă în adevăr Chaliful a trimis pe cineva în India. Numai după ce înaltul oaspe plecase cu punga plină la Bombay, au început unii a se îndoi despre misiunea lui. S'a făcut dar întrebare la Constantinopol: răspunsul a fost că aventurierul poate să fie strănepot al profetului, de oare-ce profetul are mulți strănepoți, dar că Sultanul n'a însărcinat pe nimeni să adune bani. Cu toate acestea strănepotul Profetului călătorește mai departe și știe să plece din toate orașele mai înainte de a fi sosit vestea.

SOCIETATEA „ECONOMIA“ DIN BUCUREȘTI

ANUNCIU.

Fiind-că în ședința adunării generale ce a avut loc în ziua de Dumineca trecută 10 ale curentei, nu s'a putut termina discuțiunea asupra raportului comisiei verificatoare ce a fost numită de adunarea generală de la începutul anului, s'a decis a se continua ședința pentru a doua Duminecă care este la 17 ale curentei tot la ora 1 d. m. în sala Facultății de științe din palatul Universității și cu toate că statutele nu prevede a se face vre o încunoscițare în asemenea ca cătred-nii Societarii, sub-semnatul însă a crezut de curvișă a face această invitațiune pentru cunoscițina d-lor societarii cari se interesează de această instituțiune spre a lua parte la deșabera.

RECOMANDABIL PENTU DAME

este ca neintrecut recunoscutul
MIJLOC DE
INFRUMUSETAREA PELEI
cerceat de autoritate, adevărată
RAVISSANTE
de Dr. LEJOSSE, Paris.

Accest remediu de purificaune de pe recu-
noscută în tota lumea, produce în moment culorea
cea mai tandră și săvâtoasă, purifică și întineresc
pelea, produce obrazul un colorit fraged, pro-
ducând elasticitate și moliciune. *departăză pen-
tru tot-d-a-una* pete, lintețe, alunite, și roșeață de
nas și obraz, apăria de aerul aspru, încât praful
de orez se răzicează dres nu mai e de trebuință.
Depoul general în București numai la d-nu F.
Bruss, farmacist la „Speranța” 596.

ANUNCIU

Călătorii la Brașov pot afla la institutul
Bailor de aburi de acolo, în dosul
gimnasiunului român.

locuințe curate și bine mobilate, cu privirea
spre grădina, precum și grajduri de cal și
popron pentru trăsură, cu prețuri foarte mo-
derate.

Diracțiunea băilor de aburi din Brașov.

Baile din Zaizon!

Plăcutele băi de la Zaizon se află într-o
vale îngustă a munților, unde sublima-
tea serioasă a Carpaților se unește cu gra-
țioasa simplitate a văilor cu aerul pur și
sănătos și cu fontănilor sale minerale, cari
au puține rivale peste tot globul: Fôn-
tâna de iod, foarte plăcută la beut; iavorul
fônțanei lui Ludovic, cât se poate de lim-
pede, și baia de fer și acid carbonic,
cari de 35 de ani au dat cele mai nua-
merose rezultate escelente de cură. Ele
au îmbrăcat astăzi toaleta lor cea mai ni-
merită pentru a primi cu demnitate pe
oșpeții săi! Atât la isvôrele de bănt cât și
la scadele reci și calde s'au făcut din nou
reparațiuni, și sub-semnatul are onore a
invita pe onor. public a cerceta acest folo-
sitor și plăcut stabiliment, unde de sigur
va fi într-o tôte multămit. — Informațiuni
mai de aprôpe la d. I. Weiss, proprietar
de Tipografie în București.

Zaizon lângă Brașov. J. LATZIN,
arendașul băilor din Zaizon.

Moșia Cocardgeoa din dis-
trictul Ialomița, plasa Borci, se arendă
pe termen de cincini ani, cu începere de la 23
Aprilie 1878. Doritorii se vor adresa d-lui
Nicu Moscu, strada Colței No. 40.
594-0.

TEATRUL DE VARĂ
GRADINA GUICHARD

Antăși și în se-care și spectacole
ROMANE, FRANCESE SI GERMANE
Compania dramatică dirijată și cu concursul artistilor
al D-lui M. PASCALY

ANUNCIU IMPORTANT.

Renumitul Hotel Moldavia

Situat în centrul orașului Ploesci strada Bra-
govenii, acest Hotel bine și elegant construit în
două etaje cu mai multe saloane și peste 30 ca-
mere cazu și birt spațios, oșebit prăvălii grajd
și popron precum și o frumoasă grădina în curte
cu un pavilion de tôte eleganța stil elvețian ce
pote servi sezonul de primă-vară, de vară, toamnă
și iarnă, este de inchiriat dela sf. Dumitru vii-
tor anul corent pe termen de cincini ani.

Este de remarcat că în tot timpul cât armata
rusă a aflat în Ploesci, acest hotel ca și gră-
dina se aflată just, a fost vizitat de mai mulți
principi și aldea de familia imperială.
Doritorii de al inchiria se pot adresa la prop-
rietarul său d. Alecu Negulescu strada Sf. Im-
parații, în Ploesci.

Un profesor din Germania de
Nord, care a absol-
vat academia se oferă a preda

LECTIUNI

în armătorele sciințe:
Desemn și pictură, geometria, matema-
tica și ingeneru tôte sciințele necesare pen-
tru pregătirea de a putea intra în școlele
superiôre. Afară de aceste va putea da lec-
țiuni de piano, de limba franceză și engleză.
A se adresa Strada Virgiliu No. 6 bis, seș
la Tipografia Thiel & Weiss.

Se caută un piano de
inchiriat pe timp de 3 luni cu
preț de 36 franci. A se
adresa la administrația ziarului „Timpul”.

De inchiriat, chiar d'acum, ori
tôtă, ori parte,
casa din Strada Scannele No. 38, având
gese încăperi, bucătărie, două pivnițe, grajd,
popron.

A se adresa în acești casă la D-nu Ște-
fănescu.

De vândare un ma-
nuscript din secolul al 5-lea, con-
sistând dintr'un volum de
pergamint, care conține o traducțiune în
limba latină a scrierilor lui Socrate despre
medicina, astronomia și negromanția; scrie-
rile dedicate lui Alexandru de Macedonia.
Doritorii se vor adresa la administra-
țiunea acestui ziar.

De inchiriat, oda mo-
bilate
Strada Model Nro. 8, în dosul
Hotelului d'Orient.

Un Piano, bine îngrijit, este, pen-
tru plecare, trn de vânzare. Adresa la Tipographia Thiel &
Weiss.

Leopold Stern, compozitor,
pentru înlea-
nirea onor. săi clienți precum și la amatorii,
a deschis un curs de Piano sêra de la 6
penă la 8, cu precii foarte moderat, Calen
Megilor No. 40.

De arendat, Moșia ȘTUBEIU
nienic-Sărat de la Sf. Gheorghe 1878 pe
termen de cincini ani. Doritorii se vor adresa
lo D-nu Ștefan C. Folcoianu să în orașul
Râmnicu-Sărat să în București Strada
Scannele No. 34. 589-0.

De inchiriatu seș de
vândare, un piano Bösendorfer cu
mai multe obiecte din cauza
de plecare Strada Lumini No. 16.
590-0.

EPHORIA BISERICII CRETZULESCU.

MOSIELE:

I. Cretzulescii din județul Ilfov, ală-
turi cu Buften.
II. Tigănia Stoinești, din județul Pra-
hova, lângă țergușorului-nou.
III. Cioranii, tot din județul Prahova.
IV. Miroșii Mocerca, din județul Buzău
lângă Mizil.
Se arendează prin licitațiune pe termen de
cinci ani, cu începere de la 23 Aprilie,
anul viitor 1878.
Doritorii vor veni să concureze, Dum-
nică 23 Iulie corent, la cancelaria Eforiei,
în curtea Bisericii unde se găuesc și con-
dițiile, ce se pot vedea în toate zilele.
591-2.

FABRICA

CHARTIE MECHANICA

ZARNEȘTI, LÂNGĂ BRAȘOV

produce chărții de tipar în diverse cali-
tăți și în formate de cele mai mari usitate
pentru ziare. A se adresa la direcțiunea
nmititei fabrice în Brașov, Strada Catarina
No. 402.

Un student de facultate, care cunoșc.
bine și a pract-
cicat mai mulți ani studiile programului
liceal, doreșce a preda lecțiunile particulare.
A se adresa la admenistrațiunea acestui
ziar, Palatul „Dacia”.

AVIS

Toți d-nii corespondenți ai ziarului Tim-
pul sunt rugați să bine-voiescă ca banii
proveniți din vândarea broșurei „Cheia Pro-
fetului,” să li înainteze d'ea dreptul onor.
Asemenea rugăm și pe cei alți d-ni ca-
rorum li s'a trimis această broșură spre vên-
dare să se conforme avizului de față, cu-
noscând că această sumă este oferită de
d. M. Șapira numitei societăți.

M. Șapira.
Psihiognomist.

A eșit de sub Litografie:

CHARTA RESBELULUI

în limba Română lucrată în 6 culori, se care sta-
in deosebită culore cu deșlugirile lor
de vândare în tôte Librăriile cu prețul de
60 BANI EEMPLARUL
D-nii cumpărătorii din provincie sunt rugați a
se adresa la Librăria Comercială a lui
ELIA GRASSIANY C-niu
Strada Șelari No. 10 București
înaintând și costul pentru câte esemplare doreșt
a avea. Cumpărătorii de la 10 esemplare în sus
au rabatul de 20 la sută.

O MORA TRANSPORTABILA

pe ro-
tule, cu locomobilă și cele-l-alte unelte, bună
de aplicat pentru trebuințele oștrilor este
gata, și de vândare la fabrica
C. SIEBRECHT
București Calea Moșilor No. 11.

AVIS AUX ETUDIANTS

Un professeur français, marié,
établi en Roumanie depuis 7 ans
et rentrant en France vers le mois
d'Août pour s'établir à Paris, se
charge de prendre en pension dans
cette ville 4 ou 5 étudiants rou-
mains. Honorabilité, bon entre-
tien soins assidus sont assurés
comme garantie morale et mate-
rielle pour les intéressés. S'adresser
pour les renseignements et condi-
tions sous litire J. S. 105 à la
Redaction du Journal.
592-0.

CE SE POATE CAPATA
PENTRU 3 FBANCI
LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA
LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogoșoiei Palais „Dacia”

- Pentru 50 bani: 1 cel Pichel de vară.
- Pentru 3 franci: 1 păreche papuși de baie.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 păreche pantaloane pentru călători.
- Pentru 5 franci: 2 fețe de masă, colorate, de apă curată.
- Pentru 5 franci: 2 garnituri colorate de dame.
- Pentru 5 franci: 12 gulere engl., în ori-care fason și mărime.
- Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapi patentate.
- Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și spălate.
- Pentru 5 franci: 6 prosôpe de pânză curată.
- Pentru 5 franci: 6 șervete de masă de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 șervete albe de cenă.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă seș brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme fin brodate.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceză fin brodată cu dantele.
- Pentru 5 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5 franci: 3 șorturi colorate pentru dame.
- Pentru 5 franci: 3 peșteri fin brodate pentru cîmăș de bărbăți.
- Pentru 5 franci: 2 garnituri fine și moderne pentru dame (gulere) și manșete.
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 față de masă colorată cu ciucuri, pentru café.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă seș o păreche de ȳmense de damă, bogat brodate.
- Pentru 5 franci: 1 cravată de damă, adevărată Crème-Dentelle.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisă.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfan... de toile.
- Pentru 16 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 cel.
- Pentru 20 franci: 24 coși Pichel.
- Pentru 20 franci: 1 bucată Manta de baie.
- Pentru 18—25 franci: 1 bucată pânză de Ramburg, de 36—48 coși.
- Pentru 55—68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coși.
- Pentru 75—108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coși.
- Pentru 115—210 franci: 1 bucată Toile Batiste francez.

Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia”.

Comăndile din districte înșite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic și
conșincies.

LES TENTES ET LES LITS
FABRIQUE
M. LITTMANN

Rue Germaine No. 19

BUCAREST

ANUNCIU IMPORTANT.

NUMAI LA RENOMITUL MAGASIN

LA VULTUR

Sub firma

SAL. WEISERMANN

Strada Carol I No. 6

(curtea veche)

vis-à-vis de farmacia

Rissdörfer.

Strada Carol I No. 6

(curtea veche)

vis-à-vis de farmacia

Rissdörfer.

Au sosit, pentru sezonul de vèră un bogat asortiment de încăl-
țăminte pentru BĂRBAȚI, DAME și COPII.

Cu deosebire PANTOFI DE DAME în tôte formele după cele
mai din urmă fason și efectuate din primele fabrici din Europa.

Asemenea un mare transport de elme lungi de luct, de Lak
rusesc și de vaca ca și Mantale (cauciac) de plôie prima calitate.

Sub-semnatul mulțumind onor P. T. Public de încrederea ce
au dat susșisei firme, care până acum au depus probe de fina
calitate a Mărfel cât și de eștințata prețurilor, speră ca și d'acum
înainte va bine voi a li da concursul seș, gășind în tot-d-a-una
atât mărfuri fine și fasonate cât și cu prețurile cele mai moderate.

Cu tôte stima

SAL. WEISERMANN.

(588—16)

CEL MAI MARE MAGASIN

HAINA CONFECTIONATE și de ARTICOLE DE MODA

„A LA BELLE JARDINIÈRE”

JOSEF GRÜNBAUM

20, Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu, 20

ESPOSIȚIUNEA DE HAINA

invit pe Onor. Public să bine-voiescă a visita magazinul meș, unde va găsi o Esposițiune de haine confecționate cum n'a fost încă în București, și anume

COSTUME COMPLETE

REDINGOTS și JAQUETE CU GILETCELE LOR PARDESIURI ÎN DIVERSE FASOANE

din stofele cele mai moderne ale sezonului de față, și croite după jurnalele cele mai noue. Preturile sunt espuse în Galantarele Magasiel pe Strada Mogoșoiei și Bulevardului
și se pôte convinge ori-cine că am remas fidel devisiei acestui magazin:

CONSUM MARE SI PREȚURI FOARTE MODERATE.

JOSEF GRÜNBAUM

„A LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu 20.